

1. s. i advent

Salmer:

74 Vær velkommen

146 Velkommen de Jesus i Nazareth bød (NB: NY!)

-

87 Det første lys er ordet talt af Gud v. 1-3

Efter nadver 87 Det første lys er ordet talt af Gud v. 4

80 Tak og ære være Gud

Superstjernen og fodboldspilleren Zlatan Ibrahimovic kommer oprindeligt fra Malmø. Her er han vokset op i et indvandrer miljø i en ghetto.

Som tiårig begyndte han at spille fodbold. Han træner ofte og meget, bliver virkelig dygtig fodboldspiller og efterhånden også en mønsterbryder da han ender med at blive prof. fodboldspiller.

Zlatan får et liv med masser af penge, store biler og fodbold i forskellige udenlandske fodboldklubber.

I oktober i år modtog borgene Malmø så en statue af fodboldspilleren fordi de var stolte af ham.

Det hele blev fejret med en stor fest i Malmø, der blev holdt taler og Zlatan blev hyldet og han kunne bade sig i folkets bifald.

Lige indtil for nogle få dage siden.

Her gik det nemlig helt galt og folkestemningen vendte totalt. Zlatan Ibrahimovich proklamerede nemlig, at han havde købt sig ind i en anden konkurrerende svensk fodboldklub, Hammarby IF.

Og så blev folk i Malmø sure. De hængte et toiletsæde på den nyopsatte statue og forsøgt at brænde den af og der skulle angiveligt have været nogen der har smidt særdeles ildelugtende surstrømning ind af hans brevsprække og skrevet Judas på fordøren til hans hjem! Uden sammenligning i øvrigt, så er det mærkeligt, at holdningen til Jesus slår om fra beundring til at de ligefrem vil slå ham ihjel. Hvornår og ikke mindst *hvorfor* sker det?

Hvorfor ændrer stemningen sig så pludseligt? Ja, mekanismen er den samme. Først hylder de manden fra deres hjemby – så vender folkestemningen og man er parat til at ville dræbe. Hvorfor sker det?

Det sker, når mennesker ikke længere er saglige. Når mennesker føler sig overset, så bliver de frustrerede og glemmer at tænke rationelt. Og så bliver de vrede. Og går efter manden i stedet for sagen.

Nu ved jeg ikke meget om fodbold, men eksperter fortæller, at det ikke er helt dumt at sætte sine penge i Hammarby IF.

Så Zlatan har gjort som han plejer: At tænke med sin bugnende pengepung. Det kan ingen fortænke ham i.

Han gør det klart, at hans fødeby ikke har særstatus bare fordi han er vokset op der. Malmø er selvfølgelig hans hjemby, det vil det fortsat være. Det er her han havde sin opvækst og trænede sig til en verdensstjerne.

Men det er altså en anden boldklub, som han, *sagligt set*, mener er værd at sætte penge i. Hans fødeby har ingen forrang frem for andre fodboldbyer.

Det samme gør Jesus. Han gør det klart at hans fødeby ikke har nogen forrang frem for hedningernes byer. Jesu budskab er, at det han gør, kan ske i enhver by. På ethvert sted. Til enhver tid. I dag.

Det, som Jesus gør, siger og er, tilhører ikke nogen særligt, men tilhører enhver. Nåden tilhører enhver.

De gamle ord fra profeten Esajas om godt budskab til de fattige og nyt syn til blinde og at undertrykte sættes i frihed – er ikke ord, der sidder fast i en gammel tid. Det er ord, der gælder nu. Med ham.

Læg mærke til, at det er da han har lukket bogen og begynder at tale, så giver de ham bifald og undrer sig over alle disse gode og nådefulde ord.

Men ikke ret længe. For så kommer de i tanke om, at han jo lukkede bogen og at han jo bare er knægten fra inde ved siden af.

Og beskyldningerne eskalerer da Jesus sammenligner Nazareth med tiden omkring Elias og Elisa, der var kendetegnet ved stor gudløshed.

Indirekte siger Jesus i grunden at Nazareths indbyggere er *værre* end Israel i kongetiden.

Det er det de bliver sure over, hvilket man jo godt kan forstå.

Jesus har oven i købet læst op af Esajasbogens kapitel 61, et af de bedste steder i jødernes deres helligskrift. Men det værste er, at han lukke bogen lige før der står noget om hævn.

Ved at lukke bogen *lige der* – så skærer han al Guds hævn over hedningerne væk – og kun lader kun nåden stå tilbage.

Og det er det, der gør dem rasende.

For de ved, at Jesus ved præcis hvad han gør. Han udelader "...en hævndag fra vor Gud!"

De ved, at han selv har siddet med ved vores skriftudlægninger som ung. Han er udlært rabbi.

Han ved, hvor meget Esajas 61 og håbet om Guds hævn dag betyder for folk i Nazareth. Han ved hvor meget de ønsker hævn og dermed frihed.

Men Jesus lader han kun nåden og barmhjertigheden stå tilbage. Og han gør det helt bevidst.

Og da han bagefter oven i købet fremhæveer hedningekvinden fra Sidon og hedningeofteren fra Syrien som ydmyge trosforbilleder, så kommer de nationalistiske jøder i Nazareth helt op i det røde felt og ville stene Jesus.....for gudsbespottelse og vanære.

Der er ikke langt til, at der bliver hængt et toiletbræt om Jesu hals og at de ønsker at brænde ham og skrive Judas på hans fordør.

Sådan begynder det nye kirkeår. Med trussel om hævn og drab for at stoppe *før* hævnen indfinder sig. Der er trusler i luften for at stoppe ved nåden.

1.s. i advent peger dermed hen mod det der skal komme i det nye kirkeår og med det barn der bliver født julenat, som bliver korsfæstet langfredag, men som opstår igen – netop fordi hævnen ikke skal have det sidste ord.

Og han banede sig vej mellem dem står der. Lad ordet hans ord om nåden bane sig vej ind i vore liv og hjerter her i adventstiden. Og som vi skal synge i

sidste salme, så vil ordet selv bane sig vej – for hjertet er hans ejendom. Amen.